

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 310/2021
04.03.2021.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Чавара, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Николић, адвокат из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2498/2020 од 21.10.2020. године, у седници одржаној 04.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2498/2020 од 21.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2498/2020 од 21.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 617/19 од 22.06.2020.године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се раскине уговор о доживотном издржавању закључен пред Општинским судом у Лесковцу дана 17.07.1997. године између пок. ББ бивше из ... и тужене, као даваоца издржавања, оверен од стране суда под Ш Р 664/97, као и допуна наведеног уговора о доживотном издржавању закључена и оверена пред Општинским судом у Лесковцу дана 17.07.1997. године под бројем Ш Р 517/05 од 25.03.2005. године, а због неизвршавања уговорних обавеза тужене као даваоца издржавања, што је тужена дужна признати, као неоснован. Другим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2498/2020 од 21.10.2020. године, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је раскид уговора о доживотном издржавању, а правноснажном одлуком одлучено је одбијањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на потребу новог тумачења одредбе члана 201. став 4. Закона о наслеђивању, заправо оспорава утврђено чињенично стање у погледу постојања потпуне процесне заједнице на страни парничничких странака и самим тим примена института нужног супарничарства, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора о доживотном издржавању поднета је 14.02.2014. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 15.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**